

Santu Sebistianu

19-20 de GENNÀRGIU

Santu Sebistianu est su patronu de Ollastra. S'afestat in is diis de su 19 e 20 de gennàrgiu.

Sa festa de Santu Sebistianu, su santu patronu de sa bidida, inghitzat a su mangianu de su 19 de gennàrgiu cun s'essida de is paesanus chi si pigant s'incuru de cuncordai unu foghilloni. A primu merii, a pustis de is funtzionis religiosas de s'èspuru s'assentat una tuva de linna cun s'aggiudu, a prus de is tratoris modernus, finsas de su carru antigu tragau de is bois, "su jù", chi est su coru de sa traditzioni. Acabau su momentu de cuncordai totu, si sighit cun sa benedizioni de su foghilloni e de su traballu de is voluntàrius e si ponit fogu a sa linna.

Acanta de is funtzionis sòlitas de sa festa ddoi sunt àteras fainas chi agiudant a dda fai. Est de importu mannu, me in su tessingiu de sa festa, sa traditzioni cuncordada dònna annu de s'assòtziu turisticu Pro loco de sa bidida, de cumbidai a totus sa fà. Àteras fainas culturalis comenti mostras o s'allistidura de is "Panderas", *ex-voto* po su santu, acumpàngiant totu is diis de festa.

Sa dii de su 20, sa festa religiosa cun sa missa manna est una de is funtzionis de su cuntestu religiosu chi is ollastesus intendint prus de totu. Sa festa sighit cun "su ballu de pratza de crèsia", candu si bufat sa crannàcia po cunfirmari sa bona arrennèsca de sa festa e su liadòngiu afetivu intra de sa genti e su sentidu de devotzioni a Santu Sebistianu.

Custu sentidu tenit arrexinas giai de is tempus prus antigus, difatis cumentis narat su contu, is bividoris de unus cantus logus acanta de sa chi oi est sa bidida, po mori de totu is inondaduras de su frùmmini Tirsu, aiant detzèdiu de transiri su logu innui bivi, arrecumandendi-si a su chi boliat su Santu, po su scèberu de su logu innui pesai is domus. E diaici - si contat - aiant carrigau a linna e cun s'immàgini de su santu unu carru, lassendi chi custu, tragau de unu ju de bois, si fessit frimmau a solu. E parit chi custu fessit acuntèssiu ananti de una mata de ollastu chi aiant segau po chi in cussu giassu s'essit pesau s'altari e s'essit fraigada sa crèsia. E de inguni fiat nàscia sa bidida noa. A dii de oi puru, in su tempus de sa festa po su Santu patronu si torrant a arregordai is fatos de cussa dii, aparicendi unu foghilloni mannu me in sa pratza ananti de sa crèsia comenti de sinnu de devotzioni a Santu Sebistianu.

Me in su tessingiu de sa festa sunt medas is sìmbulus chi podeus agatai ma meda bortas no parint crarus giai chi sunt ammestoraus a pari cun is funtzionis de su connotu. S'aprontadura de is panderas e su costum de acumpàngiai su ju de is bois a pratza de crèsia est tzertu una de custas; s'impreu etotu de su ju, e no de àterus animalis de traballu aiat a porri essi, custu puru, unu sìmbulu; s'impreu de "is pinnàcius" po cuncordai is carrus, e finsas su de ddus ponni me in s'afaciada de sa crèsia e me in is domus innui s'agatat totu sa genti chi at apariciau sa festa, sunt fortzis fainas chi ndi torrant a

su contu de sa mata innui aiat agatau amparu su Santu candu ndi aiant pesau sa crèsia. Un'àteru sìmbulu, chi invècias pertocat prus a srintu a sa stòria de su Santu, est sa mata de aràngiu a innui dd'aiant acapiau po ddu martirizai cunforma a sa traditzioni e a s'iconografia religiosa.

Po custu finsas a unus dexi annus a immoi totu sa genti chi pigaiat parti a s'aparìciu de su foghilloni, sa dii de sa festa giadiat tistimòngiu de sa devotzioni cosa sua portendi in prufessionni una frunda de mata de aràngiu. Mancai custu costumù siat acanta de si sperdi, si finsas a is annus setanta in prufessionni ddui fiant unus dexi cambaradas cun su pròpiu nùmeru de frundas de aràngiu totu beni cuncordadas, oi abarrat sceti su carru de "su jù" a aguantai in vida custa memòria, mancai sa genti chi si pighit s'incuru de cuncordai su foghilloni siat meda comentì de insaras, e fortzis finsas de prus.

Vida e martìriu de su Santu

Santu Sebistianu, nàsciu in Narbona in su 256 e mortu in Roma su 20 de gennàrgiu de su 288, fiat unu sordau romanu, martirizau po ai professau sa religioni cristiana.

Fiat bìviu in su tempus chi fiat imperadori Diocretzianu, a piciochu in Milanu dd'aiant educau cunforma a is printzìpius de su cristanèsimu. A pustis fiat andau a Roma innui fiat intrau in s'esèrtzitu imperiali e aiat inghitzau a spraxi sa religioni cristiana in mesu de is sordaus.

Su contu de sa passioni de su Santu narat ca una dii duus piciochus cristianus, Marcu e Martzellu, ddus aiant arrestaus ca dd'aiat cumandau su prefetu Cromàtziu. Su babbu aiat circau de ddus cumbinci a torrai a su paganèsimu po si salvai sa vida, ma Sebistianu fiat andau a ddus agatai e ddus aiat cumbintus a abarrai frimus in sa fidi insoru, mancai cussu ddus essit portaus a sa morti. In s'interis chi fiat chistionendi cun issus, sa faci sua si fiat prena de una luxi miraculosa chi aiat lassau totu spantaus a is chi fiant inguni. Intra de custus ddoi fiat Zoe, sa pobidda de Nicostratu, su meri de sa cantzelleria de s'imperadori, chi fiat muda giai de ses annus. Zoe si fiat incrubada a is peis de Sebistianu chi, preghendi a sa gràtzia divina, dd'aiat fatu su sinnu de sa cruxi in sa buca e dd'aiat torrau sa boxi.

Custu miràculu de Santu Sebistianu aiat fatu cunvertiri unu muntone de cussa genti chi dd'aiant biu. E a pustis, meda de custus cristianus nous fiant mortus màrtiris po ai professau sa religioni cristiana. Candu Diocretzianu aiat scìpiu ca Sebistianu fiat cristianu, dd'aiat cundannau a morti. Difatis dd'aiant acapiau a unu palu in unu giassu de su cùcuru de su Palatinu, lassau nuu e trapassau cun fretzas in dònna parti de sa persona. Is sordaus aiant pensau chi fessit mortu diaici e dd'aiant lassau inguni a si ddu papai is animalis. Ma issu fiat ancora biu e Santa Irene de Roma, andendi a nci ddu pigai po dd'interrai, si ndi fiat acatada e si dd'aiat betiu in domu po ddu sanai. E Sebistianu fiat sanau e aiat detzìdiu de professai sa fidi sua innui fiat s'imperadori chi dd'aiat giäu cussus trumentus.

Sebistianu, atriviu, fiat andau ancu fiat Diocretzianu e dd'aiat brigau po is persecutzionis contra de is cristianus. Issu fiat abarrau spantau de dd'agatai ancora biu, e aiat cumandau de ddu trumentai finsas a sa morti, difatis dd'aiant martirizau in su 304 me in sa pista po is cuaddus chi s'agatat in su Palatinu, e de nd'atzapulai su corpus in sa Cloaca Maxima. Andendi a su Tevere, su corpus si fiat arrèsciu acanta de sa crèsia de Sant'Iroxi a su Velabru innui dd'aiat arregotu sa matrona Luxina e dd'aiat portau a is catacumbas de sa bia Àpia innui dd'aiat interrau.

A custas catacumbas dd'ant postu a nòmini "de Santu Sebistianu" e in su logu innui dd'aiant martirizau aiant pesau una crèsia cun su nòmini suu.

A dii de oi Santu Sebistianu est afestau comenti patronu su 20 de gennàrgiu in logus meda. Est invocau comenti de patronu de is Cunfrarias de sa Misericòrdia me in totu Itàlia, poita ca si bolit arregordai comenti socorridori ca fiat interbènniu a favoru de is màrtiris e de is chi sunfiant. Santu Sebistianu est finsas protetori de is guàrdias de sa Polizia Locali.